

der ere indstævned i Aarets Løb, og for hvis hurtige Foretagelse ellers ingen Hindring vilde være, nu paa Grund af Indstævningsreglerne dog ikke uden Bevilling kunne komme for før næste Højesteretsaar.

Under Hensyn hertil er der for Justitsministeriet udtalt Ønsket om, at alle civile Højesteretssager behandles efter de for anteciperede Sager ifølge Plakat af 2. Juni 1819 gældende Regler, saaledes at der ikke længere skal erhverves Antecipationsbevilling for at faa en Sag bragt frem i et løbende Højesteretsaar. Følgen heraf vil blive, at Stævning da straks skal forkyndes, at Sagerne kunne optages paa Rettens Ugekort efter Varslets Udløb, og at Appellanten derfor er opfordret til straks at foretage, hvad der er fornødent til Sagens Fremme, ligesom ogsaa Indstævnte ret hurtigt maa tilkendegive, om han vil give Møde for Højesteret eller ej. Ordningen vil derhos medføre, at den saakaldte Ud-

sættelsesbevilling (Overgangsbevilling), der er fornøden for at en Sag, der er indstævnet til et Højesteretsaar, men ikke bliver paakendt i dette, kan udsættes til det næste, delvis bortfalder, da den ikke er fornøden til anteciperede Sagers Udsættelse fra et Højesteretsaar til det næste.

Da Justitsministeriet maa være enig i, at den nugældende Ordning ikke passer for de nuværende Forhold og kan medføre de ovennævnte Ulemper og saaledes være en Hindring for at Højesteretssagerne kan tilendebringes saa hurtigt som muligt, og da Højesteret intet har fundet at erindre mod Forslaget, har man ikke ment at burde vente med Gennemførelsen af den ønskede Foranstaltning til Retsplejeloven træder i Kraft, ligesom det ringe Tab for Statskassen, der bliver en Følge af, at Antecipationsbevillinger og delvis Udsættelsesbevillinger bortfalder, heller ikke bør danne nogen Hindring.